

ПРИКЛЮЧЕНИЯ СЪ БАЕ ПАДЕЖКО.

Бякалина бае Падежко отъ село Забутанъ. Долъ обичаше та си посърбнува ракийка. Тая слабостъ, хайде, нека му простишъ, но той въ пияно състояние обичаше да прави разни глупости, за които почтената му съпруга често го тупаше съ мътлата.

Веднъжъ бае Падежко пийналъ, както си го знаемъ, излѣзе да се разходи вънъ отъ селото. Искаше да го дуне прохладенъ вътрецъ да може да истиризише за да си пийне пакъ.

Близо при селската воденица въ едно кошче лежеше на пологъ воденичарската кокошка и мътъше. Тя се подплаши отъ страшните клатушкания на бакалина.

Бае Падежко приближи кошето и като видѣ яйцата каза:

— Ха вижъ, хубаво нѣщо си намѣрихъ. Чакай да ги прибера. Довечера ще ъдемъ пържени яйца съ моята благовѣрна съпруга.

И безъ да му мисли той натурая едно по едно въ пазухата на ризата, до голямъ

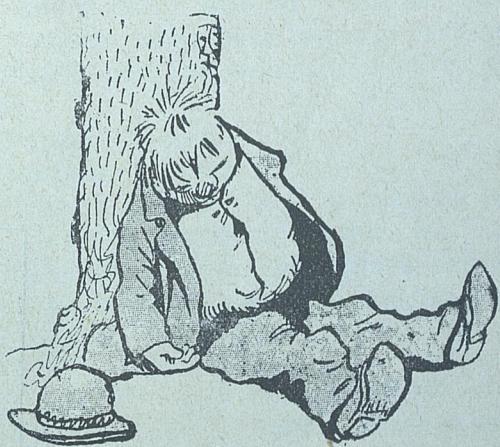
си тумбакъ всички яйца.

Засвири весело и тръгна да си ходи.

Обаче главата му натѣже отъ ракийката и той седна подъ едно дърво да си почине и неусетно заспа.

Тоилината на тѣлото му бѣше се повишила доста отъ испития спиртъ и продължи работата на благородната кокошка.

Бае Падежко се пробужда отъ веднъжъ отъ нѣкакво бързо гъдълничане..

— Какво ли е — помисли си той и каза: трѣбва мравки да сѫ ме налазили!

Но наблизо нѣмаше мравулякъ, а нѣщо се още пролъжаваше да го гъдъличка подъ